

Napsal uživatel Jana Štěpánková
Úterý, 29 Červen 2010 16:17

„*Co ty tady?*“, zeptal se mě moderátor sobotního bloku **Folkového Chvojení** František Mífek. „Ani nevím, Troníček ze mě udělal novináře. Přišla jsem k tomu jak slepá k houslím...“ – tak by se dalo shrnout a obhájit, jak jsem se dostala k sepsání dojmologie-reportáže z ojedinelého festivalu Folkové Chvojení, který se uskutečnil 18. – 19. června ve Vysokém Chvojnu.

Ojedinelého z několika důvodů. Ve východních Čechách je co se týče žánru svého druhu v podstatě jedinou akcí, která je tu pořádána, a také z důvodu toho, že Chvojení se vyhýbá křepčení pod pódiem a paření bez zájmu, o čem se zpívá, a vrací se k poslouchání a ke společnému zpívání, kterým byl proslulý např. tehdejší Svojsický slunovrat (já ho bohužel nepamatuji.). Už komorní prostředí uprostřed lesa v malém amfiteátru (cca 1000 lidí) slibovalo vřelou, přátelskou, téměř rodinnou atmosféru. Možná si pokládáte otázku, proč zrovna Vysoké Chvojno? Jak na tento zapadlý „amfík“ pořadatelé Ivan Kurtev, Vít Troníček a Jaroslav Moravec přišli? Od Víti jsem se dozvěděla, že kdysi, když se stěhoval Svojsický slunovrat, objevil Vysoké Chvojno Michal Jupp Konečný, ale pro tak zaběhnutou akci mu připadal amfiteátr v arboretu malý. Víťovi ale uvízl v podvědomí, ač v arboretu nikdy nebyl, a když s ostatními pořadateli hledali místo pro festival, areál ve Vysokém Chvojnu jim učaroval. Představte si stromy, stromy, stromy, jírovce a pod jejich spadaným listím pódium a hlediště ve stráni s výhledem na pár kilometrů vzdálené Holice. Svou myšlenkou právě do tohoto místa festival výborně zapadl.

Bylo trochu obtížné se na Chvojení dostat. Zvlášť v sobotu. Autobusů do Vysokého Chvojna jezdí poskrovnu. Z nejbližších Holic vede turistická stezka lesem, na které však místy zapadnete po kotníky do bahna a v jednom místě musíte přebrodit potok, jak jsem si zkusila na vlastní kůži. Na tom ale má nejspíš vinu letošní vrtkavé počasí...

O víkendu, kdy se ve Chvojně zpívalo, mohlo být počasí trochu teplejší, ale trakaře naštěstí z

Napsal uživatel Jana Štěpánková
Úterý, 29 Červen 2010 16:17

nebe nepadaly, takže za oblačno až polojasno s teplotami kolem 16°C a deštěm v noci z pátku na sobotu jsme byli vděční. V propozicích účinkujících stálo:

„A ať pojedete odkudkoliv, vezměte s sebou fajn počasí, jo?“

Vypadá to tedy, že někteří z nás už konečně umí poručit větru a dešti.

V pátek mě mile překvapili domorodci z Vysokého Chvojna, kteří při sebemenším tápavém pohledu cizince mu hrdě a s úsměvem ukazovali, kudy že se na Chvojení dostane, však i tak byla cesta dobře značena.

Za zajímavý nápad pokládám tištěný zpěvník „Chvojník“, který každý návštěvník Chvojení při vchodu dostal. Zpěvník posílil snahu pořadatelů rozezpívat hlediště i u kapel, které zatím možná ne všichni znají, byl totiž poskládán z písní účinkujících.

Páteční podvečer a večer měl moderování na starosti

Václav Souček

, kterého zajisté znáte z Českého rozhlasu, nebo jako konferenciéra hradecké kapely Lokálka. Občas jsem musela hledat, kde se Václav při moderování nachází, protože chvílemi seděl v hledišti a stál i na terase chaty vedle pódia. Bylo to hezké ozvláštnění.

Páteční program odstartovala kapela

Modrá nota

hrající své písně s texty zpěváka a kytaristy

Rosti Bartoně

i písně převzaté, např.

Kristus z plastiku

. Modrá nota diváky naladila a navodila pohodovou atmosféru, přestože výše zmiňovaný Rošťa Bartoň měl zlomené předloktí a kytaru proto za něj vzal

Ivan Dojčák

. Ke konci jejich vystoupení začal mezi lidmi a posléze i po pódiu běhat dlouhosrstý jezevčík. Znalci hudebních psů v něm poznali Bobše Stráníka.

I.C.Q

z Ostravy zmenšil počet členů na tři. Před dvěma lety jsem je viděla ve vícečlenné sestavě a moc mě – přiznávám – nenadchli. O to jsem byla překvapenější na Chvojení. Chytlavé melodie zaváněly jižními rytmy, místy i tvrdšími motivy a dokreslovaly je snadno zapamatovatelné texty rozverně (píseň

Příroda

, kterou obsahoval i zpěvník, zahráli dokonce v tmavých brýlích) i s vážnější tematikou.

Madalen

– příští rok už dvacetiletá kapela, jestli dobře počítám – asi netřeba výrazně představovat. Tři ženské hlasy, basa, kytara, případně dvě, a mandolína. Asi jako první rozezpívali publikum písní

Měla vlasy samou loknu

. Zaujala mě píseň

Kostky hodím na tvůj stůl

Napsal uživatel Jana Štěpánková
Úterý, 29 Červen 2010 16:17

Stráníky

vedl už jezevčík Bobeš.

Míra Ošanec

nezapomněl podotknout, že Stráníci už nejsou z Litvínova, že se přestěhovali do Oseka a úvod:

„Vystoupí Stráníci, Míra Ošanec a Fed'a (Petr Opočenský)“

není správný. Ve skutečnosti vystoupí Míra Ošanec jako samostatná jednotka,

Fed'a

jako samostatná jednotka, Bobeš... a pak teprve Stráníci. Mimochodem Bobeš pořád chodil a prohlížel si tváře lidí, až se nakonec unavil a schoulil se do klubíčka mezi bedny odposlechů. Nevím, jestli jsem to už někde napsala a možná se opakuju, ale pokaždé, když Stráníky a jejich samostatné jednotky poslouchám, se do mě vlévá klid a pohoda. Šíří kolem sebe pozitivní energii, jak to umí málokdo, a jejich písně často na známé melodie si ráda broukám.

S **Žambochy** mám problém, který mají i mnozí jiní. Po jejich vystoupení mám jakožto kytarista chuť zahodit kytaru, protože takové alotrie, jaké s ní dělá **Honza Žamboch**, mi berou veškeré sebevědomí.. Naživo jsem je naposledy slyšela asi před třemi lety v komorním prostředí. Na Chvojení jsem se přistihla, že občas koukám s otevřenou pusou. Byl to neuvěřitelný nářez.

Stáňa Žambochová

lítala po pódiu a přilehlém okolí s akordeonem, až jsem měla pocit, že ho slyším ze všech stran. A umíte si představit píseň

O znakoplavkách

v punkové úpravě? Opravdu to jde, a jak by řekli -náctiletí – Je to hustý! – A co takhle těhotenský test v podobě písně? Taky byl. A něco pro labužníky češtináře a chemikáře? Nové chemické sloučeniny!

Jura Nedavaška

svými malými dechovkovými bicími, jak pravil před vystoupením, vše jen dokreslil. Podívaná pro uši i oči.

Dalším účinkujícím měla být Věra Martinová a Jamie Marshall. Jenže Věru potkaly pár dnů před Chvojením zdravotní potíže, které jí znemožnily vystupování. Obojí mrzí určitě nejen mě. Přěji

Napsal uživatel Jana Štěpánková
Úterý, 29 Červen 2010 16:17

tedy aspoň touto cestou Věře mnoho sil a brzké uzdravení!

Věřino místo zastoupily v plném nasazení

Schovanky

. Na scéně jsou už 39 let a jejich obsazením prošlo několik desítek zpěvaček (i Věra Martinová). Byla jsem na ně zvědavá... Jejich vystoupení byla neuvěřitelná show, řekla bych mnohdy až moc velká na zdejší atmosféru. Chvíli jsem pozorovala lidi, jak se baví, ale přesto jsem se nezbavila dojmu, že Schovanky se vymykají původnímu záměru festivalu, o kterém jsem psala na začátku. I písně, které hrály, mě překvapily. Objevovaly se mezi nimi evergreeny od Michala Tučného a myslím, že i Plavců. Statistiku jsem si nedělala, ale řekla bych, že převyšovaly ty původní od Schovank. Trochu mi bylo líto Žalmana, že má následovat po Schovankách, které hlediště až moc rozjančily.

Žalman a spol.

zakončoval oficiální část pátečního programu. Vsadili na osvědčené starší písně, které celý amfiteátr zpíval s nimi. Tak se do lesů nesla

Rána v trávě

,

Divokej horskej tympián

,

Vojanda

a do stromů se zařezával hlas Jindřišky Brožové zvlášť u

Sejdeme se k ránu

,

Ho ho watanay

a

Holky od koní

. Přidávalo se. A přidávalo se i na forbíně lidem blíž.

Pár minut po závěru se rozpršelo. Hlouček asi třiceti lidí se ještě shromáždil nad hledištěm pod přístřeškem kolem Víti Troníčka, Stráníků, Fedi a dalších (byla tma jak v ranci a ostatní tváře se mi nepodařilo identifikovat.) a hrálo se až do pozdně nočních a časně ranních hodin. Páteční večer se tak sloučil se sobotním dnem.